

Gang forhandlede om Udlaan af denne Art, fandt en usædvanlig stor Arbejdsløshed Sted, og Tanken var da den at stille til Byernes Kommunalbestyrelses Raadighed en Sum, som ved at anvendes paa den omhandlede Maade, kunde hjælpe til at raade Bod paa den da øjeblikkelig herskende Arbejdsløshed. Bestemmelsen er saa senere gaaet fra det første Forslag — der, saa vidt jeg erindrer, var fremme allerede i 1885 eller 86 — over i begge de to følgende Love. Det har imidlertid vist sig, at denne Bestemmelse aldeles ikke har faaet nogen praktisk Anvendelse; der er ikke sket nogen Henvendelse til Staten om at maatte faa Laan af denne Art, uagtet der har været Hjæmmel dertil i over 16 Aar. Jeg har derfor anset det for uformødent at optage en lignende Bestemmelse i det her foreliggende Lovforslag. Jeg har ment, at det vilde være i de paagældendes egen velforstaede Interesse, hellere at lade de Penge, som maatte være disponible, blive anvendte til Udlaan til Opførelse af Arbejderboliger fremfor at holde denne Adgang, som dog er af saa ringe Værdi, fremdeles aaben for Kommunen. Det forekommer mig, at det, der kan opnaas ved at stille Pengene til Raadighed til Opførelsen af Arbejderboliger, er saa meget mere værd, at vi, da vi dog ikke kunne raade over et ubegrænset Antal Millioner, hellere maa samle Opgaven herom og give Afkald paa det andet. Dette er Grunden til, at den omtalte Bestemmelse er udeladt i det foreliggende Lovforslag. Heller ikke kan jeg tro, at det vil berede nogen Kommune nogen Vanskelighed, at den Mulighed at opnaa et saadant Laan, som ifølge den gældende Lov er til Stede indtil 1907, hører op allerede nu; thi der er ganske sikkert kun meget ringe Udsigt til, at denne Bestemmelse overhovedet vil finde nogen praktisk Anvendelse. — De øvrige Bemærkninger, som ere fremkomne fra ærede Medlemmer, berøre ikke noget væsentligt Punkt i Lovforslaget, men dreje sig om Henstillinger paa underordnede Punkter. Jeg skal med Glæde være villig til at tage de fremdragne Spørgsmaal under Overvejelse, eventuelt i Samraad med det Udvalg, til hvilket Lovforslaget bliver henvist. Der er adskillige af de Ting, der have været berørte, som forekomme mig nærmest at maatte henhøre under administrativ Afgørelse. Jeg tror ikke, det vil være hensigtsmæssigt i selve Loven at indføre alt for detaillerede Bestemmelser; det vilde i givet Tilfælde let kunne komme til at

virke mere hemmende end fremmende for Lovens Anvendelse. Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og i øvrigt anbefale Lovforslaget paa det bedste.

Sigvald Olsen: Den højtærede Finansminister udtalte, at saa vidt han erindrede, var Anledningen til, at Bestemmelsen om Laan til Kommuner til Ombygning af usunde Bydele m. v. kom ind i Loven af 1887, den, at man den Gang var i en stærk Arbejdsløshedsperiode. Jeg skal ikke kunne sige, hvad Anledningen var; under alle Omstændigheder ved jeg, at det er rigtigt, at man den Gang havde en stærk Arbejdsløshed, deri fejler den ærede Finansminister ikke. Men have vi ikke det samme for Tiden, kan ikke det samme siges nu som den Gang? Jeg tror ikke, at vi ere inde i nogen god Periode i Øjeblikket, under alle Omstændigheder blev der sidste Gang, da vi behandlede Forslaget om Understøttelseskasser for arbejdsløse, af det daværende Medlem for Københavns 10de Valgkreds (J. Jensen) og senere af det ærede Medlem for Københavns 8de Valgkreds (Martin Olsen) givet detaillerede Oplysninger angaaende den Arbejdsløshed, der var raadende i de forskellige Fag. Med den Kundskab, jeg har til Fagorganisationernes Antal af arbejdsløse i Øjeblikket, tør jeg sige, at det for Tiden snarere er stigende end vigende. Nu vil jeg erkende, at Aarstiden ogsaa noget bidrager dertil, særlig for de Fags Vedkommende, som ere afhængige af Natur- og Vejrforholdene, men det er ikke desto mindre rigtigt, at der er meget lidt at bestille i Bygningsbranchen, og der er heller ikke Udsigt til, at det kommende Foraar vil give synderligt med Arbejde. Derom vidne jo ogsaa de store Arealer, der ligge ledige, som nok skifte Ejer en Gang imellem, men dog blive liggende som ubebygget Grund, til Trods for, at det dog vel har været planlagt af vedkommende, der købe dem, at benytte dem til Opførelse af Ejendomme. Men saa længe der ikke er Folk, der ville leje i tilstrækkelig stort Antal, saa længe lader man være at bygge. Jeg mener derfor, at en af de Grunde, som den højtærede Finansminister mente var medvirkende til, at man den Gang gik til Loven af 1887, nemlig den vigtigste af disse Grunde, Arbejdsløsheden, ogsaa er til Stede for Tiden. Jeg forstaaer saa godt, at der i Ministeriet, i Regeringen, kan opstaa den Tanke: denne Bevilling er ikke brugt; hvorfor skulle vi saa have